

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 P 122270 25 Mož
Novi Travnik, 20.08.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Davora Kelava kao predsjednika vijeća, Edvina Kokić i Alme Islamović kao članova vijeća, u pravnoj stvari predlagateljice A. R. rođene Č. iz D. V., zastupana po punomoćnici Ameli Duvnjak, advokatici iz Bugojna, protiv protivnika osiguranja H. R. iz D. V., naselje ..., zastupan po punomoćniku advokatu Ivici Dragun, advokatu iz Bugojna, radi određivanja mjere osiguranja o ostvarivanju neposrednog kontakta roditelja s djetetom, odlučujući o žalbi protivnika osiguranja izjavljene protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 122270 25 Mo od 17.07.2025. godine, u sjednici vijeća održane dana 20.08.2025. godine donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba protivnika osiguranja odbija se kao neosnovana, te se rješenje Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 P 122270 25 Mo od 17.07.2025. godine potvrđuje.

Odbija se kao neosnovan zahtjev protivnika osiguranja za naknadu troškova parničnog postupka povodom pravnog lijeka u iznosu od 448,00 KM.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 122270 25 Mo od 17.07.2025. godine određena je mjera osiguranja o ostvarivanju neposrednog kontakta roditelja s djetetom kojom se protivniku osiguranja H. R. nalaže da omogući održavanje neposrednog kontakta i ličnog odnosa mldb1 sa njenom majkom, predlagateljicom A. R. rođena Č., na način da će mldb 1 svakim danom od ponedjeljka do petka u trajanju od 17:00-19:00 h boraviti s predlagateljicom i svake subote i nedjelje u trajanju od 12:00-18:00 h sve na način da će protivnik osiguranja dovoditi mldb 1 majci, predlagateljici ispred kuće u kojoj je predlagateljica nastanjena dok će je predlagateljica vratiti i predati protivniku osiguranja ispred kuće u kojoj je protivnik osiguranja nastanjen. U stavu dva je odlučeno da mjera važi do pravosnažnog okončanja izvršnog postupka broj 46 0 P 112280 25 I, pokrenutog po pravosnažnoj presudi ovog suda broj 46 0 P 112280 23 P od 15.03.2024. godine, koja presuda je pravosnažna sa danom 22.01.2025. godine, ili do nove odluke suda, dok je u stavu trećem izreke pobijanog rješenja odlučeno da svaka strana snosi svoje troškove postupka

Protiv ovog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio protivnika osiguranja zbog povrede odredaba parničnog postupka, sa prijedlogom da sud uvaži žalbu i pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu ili da isto rješenje preinači i odbije prijedlog za određivanje mjere osiguranja, uz naknadu troškova postupka. U bitnom navodi da predlagateljica već ima izvršnu ispravu, po kojem se već vodi izvršni postupak, da nema potrebe niti zakonske mogućnosti da se vrši intervencija na ovakav način, da se stvara besmislena situacija da će predlagateljica u slučaju

pravosnažnosti pobijanog rješenja pokrenuti novi izvršni postupak, tako da će biti dva odvojena postupka u toku. Mjera osiguranja je određena radi izvršenja pravosnažne presude u kojoj nisu određeni kontakti, kao ni u rješenju o izvršenju. Oспорava i mogućnost da se privremenom mjerom intervenira u izvršni postupak od strane tražitelja izvršenja kako bi se uskladila izvršna isprava, kao i da se prvostepeni sud pozvao na odredbu koja se odnosi na treće lice u izvršnom postupku, a ne na stranku u postupku.

Predlagateljica je dostavila odgovor na žalbu kojim оспорava navode žalitelja i predlaže da sud odbije žalbu kao neosnovanu.

Nakon što je ispitao pobijano rješenje u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalba protivnika osiguranja je neosnovana.

Iz sadržaja spisa prvostepenog suda i obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi:

- da je presudom prvostepenog suda broj 46 0 P 112280 23 P od 15.03.2024. godine, koja je pravosnažna sa danom 22.01.2025. godine, razveden brak između predlagateljice i protivnika osiguranja, te da je mldb.1 povjerena na odgoj čuvanje i vaspitanje majci A. R. i određen je način viđanja mldb 1 sa ocem,
- da je predlagateljica dana 13.03.2025. godine, podnijela prijedlog za izvršenje presude broj 46 0 P 112280 23 P radi predaje djeteta predlagateljici,
- da je doneseno rješenje o izvršenju dana 19.03.2025. godine protiv kojeg je protivnik osiguranja izjavio prigovor koji prigovor je prvostepeni sud odbio rješenjem broj 46 0 P 112280 25 I 2 od 28.05.2025. godine,
- da navedeno rješenje o izvršenju nije provedeno, te da je još u toku izvršni postupak radi predaje djeteta,
- da je predlagateljica dana 30.06.2025. godine prvostepenom sudu podnijela prijedlog za određivanje privremene mjere osiguranja sa mjerom osiguranja, te
- da je prvostepeni sud održao ročište povodom mjere osiguranja (smatrajući da nisu ispunjeni uslovi za donošenje privremene mjere osiguranja) dana 16.07.2025. godine na kojem su stranke iznijele svoje stavove i provele dokaze, a nakon čega je prvostepeni sud donio pobijano rješenje.

Prvostepeni sud je u pobijanom rješenju (strana pet, posljednja dva pasusa) utvrdio i da protivnik i njegovi roditelji preduzimaju aktivne radnje kako bi izbjegli izvršenje presude, onemogućili vezu između majke i kćerke i onemogućili održavanje kontakata, te otuđili dijete od majke, a što je posebno konstatovano i na zapisniku prvostepenog suda broj 46 0 P 112280 25 I od 18.06.2025. godine.

Gore navedeno činjenično stanje nije bilo predmetom оспорavanja žalbom protivnika osiguranja, pa opisano činjenično stanje i ovaj sud uzima kao nesporno.

Žalbom protivnika osiguranja se uopšte ne napadaju odlučni razlozi prvostepenog suda za predmetnu odluku, nego se iznose mogućnosti koje sud ima u izvršnom postupku kako bi proveo izvršnu ispravu, iznose se sumnje u pogledu načina

izvršenja pobijanog rješenja. Dalje, iako se žalbom prvostepeno rješenje pobija zbog povrede pravila postupka, u žalbi se ne konkretiziraju takvi navodi, odnosno ne ukazuje se koje je to odredbe Zakona o parničnom postupku prvostepeni sud trebao primjeniti u datoj situaciji, a da to nikako nije učinio ili da je to pogrešno učinio, pa u nedostatku takvih žalbenih navoda ni ovaj sud ne može dati detaljniji odgovor.

Neosnovano se žalbom osporava mogućnost donošenja mjere osiguranja u konkretnom slučaju, te da se na ovakav način mijenja izvršna isprava ili da se u ovom postupku donosi još jedna izvršna isprava.

Odredbom člana 276. stav 1. Zakona o parničnom postupku jasno je propisano da se mjera osiguranja može predložiti prije pokretanja i tokom sudskog postupka, te nakon završetka tog postupka, sve dok izvršenje nije provedeno. Dakle, ovom odredbom je data mogućnost da se mjera osiguranja predloži, a time i odredi, i nakon završetka sudskog postupka, pa sve dok izvršenje ne bude provedeno. Iz toga jasno proizlazi mogućnost da se mjera osiguranja odredi i dok je izvršni postupak u toku, s tim da se te mjere osiguranja i dalje određuju u parničnom postupku, kako je to pravilno zaključio prvostepeni sud. Stoga nije zakonom isključena mogućnost da se u datoj situaciji donese mjera osiguranja, čime nije isključena ni mogućnost da u jednom momentu stranka ima dvije izvršne isprave koje služe ostvarenju istog prava, pri čemu žalitelj gubi iz vida da je rješenje o mjeri osiguranja privremenog karaktera i služi za osiguranje prava koje predlagateljica ima po prvobitnoj izvršnoj ispravi.

Slijedom iznesenog i ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je odredio predmetnu mjeru osiguranja budući da su za to ispunjena oba kumulativna uslova iz člana 269. stav 1. Zakona o parničnom postupku, odnosno da je predlagateljica dokazala postojanje prava na roditeljsko staranje nad djetetom u smislu člana 129. Porodičnog zakona („Službene novine Federacije BiH“ broj 35/05, 41/05 i 31/14), jer je pravosnažnom presudom malodobno dijete povjereno majci-predlagateljici na odgoj, čuvanje i vaspitanje. Dalje je prvostepeni sud pravilno zaključio i da će bez ovakve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati ostvarenje navedenog prava, budući da preduzima aktivne radnje vršenja pritiska i uticaja na kćerku kako bi ista odbijala kontakt sa majkom, a time u konačnici ne bi došlo ni do izvršenja presude, odnosno bez ovakve mjere osiguranja protivnik osiguranja opisanim radnjama štetno utiče na pravo predlagateljice da vrši staranje nad svojom kćerkom koje pravo ima u skladu sa pravosnažnom odlukom suda.

Ostale žalbene navode ovaj sud je cijenio, ali nije našao da su od odlučnog značaja, pa ih nije dodatno obrazlagao iz razloga propisanih članom 231. Zakona o parničnom postupku.

U vezi troškova postupka po pravnom lijeku protivnik osiguranja je tražio naknadu troškova postupka u vidu sastava žalbe u iznosu od 448,00 KM, pa kako nije uspio ni u ovom dijelu postupka to je i ovaj dio zahtjeva odbijen, pa je slijedom iznesenog žalbu valjalo odbiti i odlučiti kao u izreci temeljem odredbe člana 235. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednik vijeća
Kelava Davor